

כ"ה באייר התשע"ז
21 במאי 2017

אל: חברי ועדת החוקה, חוק ומשפט
מאת: הייעוץ המשפטי לוועדה

נוסח מעודכן לקראת הדיון הקבוע ליום 22.5.2017

הצעת חוק הגבלת גישה לאתר אינטרנט לשם מניעת ביצוע עבירות, התשע"ז-2017

(החלק שפוצל מהצעת חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע

עבירות (תיקון מס' 2), התשע"ד-2014 (מ'-839))

הצעת החוק מבקשת לקבוע לראשונה בחקיקה הסדר המחייב ספקי אינטרנט (הגוף עמו מתקשר הלקוח כדי לקבל שירותי אינטרנט) להגביל הספקת תוכן אינטרנטי למשתמשים שלהם, לפי צו של בית משפט. נזכיר כי לאור הפוטנציאל לפגיעה בחופש הביטוי של אתרים "תמימים", ולאור החשיבות הרבה של היכולת של הפרט לקבל מידע דרך האינטרנט ללא סינון תכנים על-ידי המדינה, קביעת מסגרת להגבלות על האינטרנט צריכה להיעשות בזהירות רבה, ועל הוועדה לשקול את התועלת שיש בהגבלה המוצעת אל מול הנזקים הפוטנציאליים.

בדיון שהתקיים בוועדה ביום 8.2.2017, התמקדו הדוברים, בין היתר, בתכליות התיקון המוצע. גורמי הממשלה הדגישו בדיון כי ניתן לעקוף את ההגבלות המוצעות בפשטות יחסית, ולכן ההגבלה לא תוכל למנוע המשך ביצוע העבירה ממי שמחפש את התוכן המזיק במכוון, אלא מיועדת בעיקר להקטין את הסיכוי שמשתמש "תמיים" יגיע לתוכן בטעות.

עוד עלו בדיון שאלות לגבי סוג התוכן שייחסם, והקושי המיוחד שיש בחסימת תוכן שהוא חוקי, ואף לגיטימי, במדינת המקור שבה פועל אתר אינטרנט. ככל שיש קונצנזוס בין מדינות דמוקרטיות שהתוכן הוא פוגעני – לדוגמא, כאשר מדובר בחומרים פדופיליים או מכירת סמים קשים – ההצדקה לחסימה גוברת, ואף היעילות של החסימה גוברת (שכן כל המדינות יפעלו במשותף כדי להסיר את התוכן מהאינטרנט). ואולם, ככל שהתוכן הוא לגיטימי במדינת המקור, כגון אתר הימורים חוקי, או אתר של ארגון שאינו מוכרז באותה מדינה כארגון טרור, ובמיוחד כאשר הפעילות הבעייתית אינה קשורה לישראל, התמונה מורכבת יותר.

בישיבת הוועדה האחרונה מיום 14.3.2017, עסקה הוועדה בעיקר בסעיף ההגדרות של הצעת החוק, ובפרט ברשימת העבירות הנכללות במסגרת ההסדר.

נזכיר כי הדיון מתייחס רק לחלק שפוצל מהצעת החוק המקורית, העוסק בהגבלת הגישה לאינטרנט. יודגש כי

הצעת החוק הנדונה אינה הצעת חוק להסרת תוכן שפרסומו מהווה עבירה מרשת האינטרנט, התשע"ז-2016.

להלן נוסח מעודכן של הצעת החוק, הכולל שינויים מוצעים ב"עקוב אחר שינויים", וכן הערות שונות לנוסח.

(יצוין כי שינויים טכניים אינם מופיעים ב"עקוב אחר שינויים").

הצעת חוק הגבלת גישה לאתר אינטרנט לשם מניעת ביצוע עבירות, התשע"ז-2017

הגדרות

1. בחוק זה –

"אתר אינטרנט" – אתר אינטרנט שיש לציבור אפשרות כניסה או גישה אליו בתשלום או בלא תשלום, לרבות תוך שימוש בקוד או בסיסמה; בין שהאתר מאוחסן בשרת בישראל ובין שהוא מאוחסן מחוץ לישראל;

"חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977²;

"ספק גישה לאינטרנט" – כהגדרתו בסעיף 4ט(א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982³;

"ספק שירות איתור אינטרנטי" – מי שמספק באמצעות האינטרנט שירות שמהותו מתן אפשרות לאתר מידע ברשת האינטרנט באופן אלקטרוני;

"ספק שירותי אחסון" – מי שמספק שירותי אחסון של מידע שנמסר לו לשם העלאתו לאינטרנט;

"עבירה" – כל אחת מאלה:

* בדיון הקודם, התחילה הוועדה לדון ברשימת העבירות שבגינן יהיה אפשר לחסום גישה לאתר אינטרנט, תוך התייחסות לתכלית החקיקה המוצעת (פירוט העבירות בעמ' 8 ואילך).

(1) עבירה לפי סעיף 214(ב) לחוק העונשין;

(2) עבירה לפי סעיף 225 לחוק העונשין, אם יש לתובע יסוד סביר להניח כי פעילות האתר נושא הבקשה קשורה לפעילותו של ארגון פשיעה כהגדרתו בחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003;

(3) עבירה לפי סעיפים 13 או 14 לפקודת הסמים המסוכנים;

* הערה: מוצע לדון בשאלת החרגת הקנאביס מהסעיף.

(4) עבירה לפי סעיף 7 לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013;

¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.
² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.
³ ס"ח התשמ"ב, עמ' 218.

(5) עבירה לפי סעיפים 202, 205 א ו-205ג(א) לחוק העונשין;

*הערה: בדיון האחרון, התבקשו נציגי הממשלה לשקול הוספת עבירות מין נוספות. הסעיפים המקוריים ענינם פרסום שירותי זנות, שכן קיימת תופעה של פרסום שכזה במישור האינטרנטי. לאחר ישיבות הכנה, הוסכם להוסיף את סעיף 202 לחוק העונשין, שעניינו הבאת אדם לידי עיסוק בזנות.

"פקודת הסמים המסוכנים" – פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג–41973;

"צו הגבלת גישה" – צו שהוצא לפי סעיף 2,

"תובע" – כמשמעותו בסעיף 12(א)(1) (א) או 12(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב–1982⁵. שהוסמך בידי היועץ המשפטי לממשלה להגיש בקשה לצו הגבלת גישה לאתר אינטרנט.

2. (א) 11) שופט בית המשפט המחוזי שהוסמך לעניין זה על ידי נשיא בית המשפט המחוזי, בית משפט-רשאי, על פי בקשה של תובע, ליתן צו להגבלת גישה לאתר אינטרנט, או חלק ממנו, אם שוכנע כי התקיים אחד מאלה:

14) הגבלת גישה לאתר חיונית למניעת המשך ביצוע העבירה, באמצעות פעילות האתר;

23) הגבלת גישה לאתר חיונית למניעת גישה/חשיפה של המשתמש בישראל לפעילות שאילו נעברה בישראל, הייתה עבירה, ויש לפעילות האתר זיקה לישראל, לרבות אתר הכולל תוכן בשפה העברית, או אתר שמציע שירותים בישראל;

33) אתר האינטרנט הוא של ארגון טרור מוכרז כהגדרתו בחוק המאבק בטרור, התשע"ו–2016, והגבלת הגישה חיונית למניעת המשך פעילותו באמצעות האתר.

*הערה: הממשלה מתנגדת להצעה כי החסימה תחול רק על ארגון טרור מוכרז.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.
⁵ ס"ח התשמ"ב, עמ'

*הערה: מוצע להוסיף סעיף קטן אחד שמבנה את שיקול הדעת של השופט בבואו לשיקול מתן צו, במקום לקבוע הוראות שונות לעניין זה בסעיפים שונים בחוק.

(ב) (1) בבואו ליתן צו לפי חוק זה, ישקול בית המשפט, בין השאר, את אלה:

(א) מידת הפגיעה בציבור בישראל כתוצאה מהמשך פעילות האתר;

(ב) הזיקה של האתר לישראל;

(ג) הסיכון לפגיעה בתוכן אחר שאינו קשור לביצוע העבירה, בין באותו אתר ובין באתר אחר, עקב שיטת ההגבלה המבוקשת;

(ד) מידת הפגיעה בספקי גישה לאינטרנט, ככל שישנה.

והכול במידה שאינה עולה על הנדרש בנסיבות העניין.

גרסה ב': בית המשפט יתן צו לפי חוק זה אם מצא שהצורך בהגבלה עדיף על מידת הפגיעה באתרי אינטרנט אחרים או בתוכן אחר באותו אתר, ועל מידת הפגיעה בספקי גישה לאינטרנט, ככל שישנה.

(2) לא יינתן צו לפי חוק זה המחייב בחינה/סריקה של תוכן/חומר גולשים.

(3) צו הגבלת גישה לפי חוק זה יכול שיינתן לאתר שבמסגרת פעילותו מתבצעת בו עבירה לצד פעילות חוקית, ובלבד שהצו יורה, ככל האפשר, כי הגבלת הגישה או ההסרה תהיה רק לגבי החלק של אתר האינטרנט המשמש לביצוע העבירה; לא יינתן צו להגבלה המחייב בחינה/סריקה של תוכן/חומר גולשים.

(ג) מצא בית המשפט כי התקיימו התנאים אחת העילות למתן צו כאמור בפסקה (1) להגבלת גישה, אך סבר שאין מקום להוצאת להוציא צו להגבלת גישה צו כאמור, רשאי בית המשפט להורות לספק שירות האיתור האינטרנטי שלא לאפשר את איתור האתר שלגביו נתבקש הצו - (להלן - צו להגבלת האיתור).

(ד) מצא בית המשפט כי התקיימה אחת העילות למתן צו הגבלת גישה, והשרת שעליו מאוחסן האתר נמצא בישראל, נמצא בשליטתו של אדם הנמצא בישראל או נמצא בשליטת תאגיד הרשום בישראל, לא יורה על מתן צו הגבלת גישה או צו להגבלת האיתור, אלא יורה על הסרתו של האתר מהשרת, בתנאים שיקבע, אלא אם מצא שהסרת האתר מהשרת אינה אפשרית בנסיבות העניין, או כי קיימים טעמים מיוחדים אחרים שיידרשמו להימנע מהסרה כאמור.

(ה) הורשע אדם בעבירה בשל פעילות שביצע באמצעות אתר אינטרנט, רשאי בית המשפט שהרשיע את אותם אדם, לבקשת תובע, ליתן לגבי אתר כאמור צו להסרת אתר, הגבלת גישה לאתר, או להגבלת איתור האתר.

(ו) הוצא צו הגבלת גישה לפי חוק זה לגבי אתר אינטרנט, ונוכח קצין משטרה שהוא מפקד מחוז או מפקד יחידה ארצית במשטרת ישראל שהוא בדרגת תת-ניצב ומעלה, כי אתר האינטרנט לגביו הוצא צו ממשיך לפעול באמצעות כתובת אחרת, רשאי הוא לקבוע כי הצו יחול גם לגבי אתר האינטרנט האחר (להלן – הצו המתוקן), ובלבד שמצא שאין בהוצאת הצו המתוקן כדי לפגוע באתרי אינטרנט אחרים.

גרסה א': הצו המתוקן יאושר תוך 14 ימים על ידי בית המשפט, ואולם, הוא יעמוד בתוקפו עד להחלטת בית המשפט.

גרסה ב': קצין משטרה כאמור יגיש בקשה לאישור הצו המתוקן לבית המשפט תוך 7 ימים, והוא יעמוד בתוקפו עד להחלטת בית המשפט.

3. (א) לדיון בבקשת תובע להוצאת צו הגבלת גישה להוצאת צו לפי חוק זה יזומנו הבעלים או המפעיל של אתר האינטרנט אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה, וכן ספק הגישה לאינטרנט או ספק שירות האיתור האינטרנטי הנוגעים בדבר והבעלים או המפעיל של השרת שבו מאוחסן האתר נושא הבקשה, ככל שהשרת נמצא בישראל. בקשת תובע להוצאת צו הגבלת גישה תכלול, בין היתר, התייחסות ליעד ההגבלה, לשיטת הגבלת הגישה המבוקשת, לסיכון לפגיעה בתוכן אחר באותו אתר שאינו קשור לביצוע העבירה, לפגיעה באתרי אינטרנט אחרים כאמור.

סדרי דין

(ב) הודעה בדבר הגשת בקשה למתן צו הגבלת גישה ומועד הדיון בו תפורסם באתרי האינטרנט של משרד המשפטים ומשטרת ישראל; כל הרואה עצמו נפגע ממתן הצו, ובכלל זה תאגיד רשום שעוסק בהגנה על אינטרס ציבור המשתמשים באינטרנט, רשאי להתנגד לו בכתב, בפירוט נימוקיו, בתוך **...** ימים ממועד פרסום ההודעה, ובית המשפט רשאי להזמין לדיון.

*הערה: מוצע להוסיף כי ארגונים שפועלים לקידום האינטרנט, כגון האינטרנט איגוד הישראלי, יהיו רשאים להביע עמדה בבקשה. יש לדון גם בשאלת היידוע של ארגונים אלה. המשרד לביטחון פנים מתנגד להוספת התייחסות לארגונים מסוג זה.

(ג) הדיון במתן צו הגבלת גישה-הצו יתקיים במעמד הצדדים שזומנו לדיון; ואולם, בית משפט רשאי לתת צו להגבלת גישה במעמד צד אחד, אם הוא סבור שהמשיבים, כולם או חלקם, הוזמנו כדין ולא התייצבו לדיון.

(ד) הדיון בבקשה למתן צו הגבלת גישה-יתועד בפרוטוקול בלי שיהיה בתיעוד כדי לגלות חומר חסוי כמשמעותו בסעיף 5, והפרוטוקול ימסר לצדדים.

(ה) לשם החלטתו בבקשה רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.

(ו) צו ~~הגבלת גישה לפי חוק זה~~ יכלול את פרטי אתר האינטרנט שיש להגביל את הגישה אליו או להורידו מהשרת, לפי העניין, את אופן הגבלת הגישה ואת תקופת ההגבלה, ~~והכולל במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין~~.

(ז) הודעה בדבר הגבלת הגישה או הורדת האתר, לפי העניין, תפורסם באתרי האינטרנט של משרד המשפטים ושל משטרת ישראל; ספק הגישה לאינטרנט יציג בכתובת האתר שהגישה אליו הוגבלה כאמור את דבר ההגבלה.

4. (א) בית משפט שנתן צו ~~הגבלת גישה לפי חוק זה~~ רשאי לשנות את תנאי הצו או לבטלו לבקשת תובע או מי שרואה את עצמו נפגע מהצו ולא הוזמן להשמיע את טענותיו.

(ב) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו ~~הגבלת גישה~~ שנתן אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שהתגלו לאחר מתן הצו.

5. (א) בדיון בבקשה למתן צו ~~הגבלת גישה~~, רשאי תובע לבקש לפרט או להציג לפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם הוא מבסס את טענותיו (בסעיף זה – חומר חסוי); בקשה כאמור תוגש בכתב בצירוף נימוקים.

(ב) בית המשפט רשאי להיענות לבקשה כאמור בסעיף קטן (א) ולהסתמך על החומר החסוי, אם מצא כי גילוי בנכחות המשיבים עלול לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר; החומר החסוי יסומן, יוחזר למבקש לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול.

(ג) בית המשפט יודיע למבקש ולמשיבים על החלטתו בבקשה לפי סעיף קטן (א), ורשאי הוא לקבוע שנימוקי ההחלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

(ד) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר החסוי לפי סעיף קטן (א), רשאי המבקש להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר החסוי, ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון המשיב והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.

(ה) אם במועד הדיון בבקשה לפי סעיף קטן (א), היה תלוי ועומד גם הליך לפי סימן ג' בפרק ב' לחוק המעצרים בעניינו של חשוד בעבירה שבקשר אליה הוגשה הבקשה, לא יחולו הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד) ויחולו על הדיון בבקשה הוראות סעיף 15(ג), (ד) ו-(ה) לחוק המעצרים.

(ו) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר החסוי לפי סעיף קטן (א), רשאי תובע לערער על החלטת בית המשפט בעניין זה בתוך 15 ימים ממועד מתן ההחלטה, לפני בית משפט שלערעור אשר ידון בערעור בשופט אחד.

(ז) הודיע תובע לבית המשפט שהחליט כאמור בסעיף קטן (ו) כי הוא שוקל להגיש ערעור כאמור באותו סעיף קטן, לא יעביר בית המשפט את החומר החסוי למשיב עד להכרעה בערעור.

עיון מחדש

חומר חסוי

(ח) בדיון בערעור לפי סעיף קטן (ו), רשאי בית המשפט לעיין בחומר החסוי ולקבל פרטים נוספים מהתובע בלי לגלותם למשיבים.

6. ערעור על החלטת בית משפט תובע או מי שהיה צד להליך למתן צו הגבלת גישה לפי חוק זה רשאי לערער על החלטת בית המשפט לבית משפט שלערעור בתוך 30 ימים ממועד מתן ההחלטה, לפני בית משפט שלערעור אשר ידון בערעור בשופט אחד, שיהיה מוסמך לבטלו או לשנות תנאים בו.

7. סמכות שיפוט הוראות סעיפים 2 ו-3 לחוק המעצרים, לעניין הסמכות המקומית העניינית של בתי המשפט, יחולו גם בכל עניין שחוק זה דן בו, אלא אם כן נקבע מפורשות אחרת.

*הערה: כפי שצוין לעין, הבקשה תידון בבית המשפט המחוזי, בפני שופט ייעודי לעניין זה. ואולם, מוצע לשקול קביעת סמכות מקומית לבית משפט מסוים, כגון בית משפט בירושלים או בתל אביב.

8. ספק גישה לאינטרנט זכאי להחזר הוצאות סבירות בעד ביצוע צו הגבלת גישה לאינטרנט בשיעור שיקבע. [לקבוע בתקנות באישור שר התקשורת?] *הערה: האם לקבוע הוראה בדבר החזר הוצאות לספק הגישה לאינטרנט.

9. המפר הוראות צו הגבלת גישה לפי חוק זה, דינו – מאסר שנתיים.

דיווח לוועדה * מוצע לבקש דיווח לוועדה אחת לשנה אודות הבקשות שהוגשו בהתאם לחוק זה.

10. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, לרבות בדבר –

(1) המצאת הודעה על הגשת בקשה או ערעור לפי חוק זה ;

(2) סדרי הדיון בבקשה או בערעור לפי חוק זה ;

(3) נוסח ההודעה בדבר הגבלת גישה לאתר אינטרנט כאמור בסעיף 3(א);

תקנות לפי פסקה (2) טעונות אישורה של ועדת חוקה חוק ומשפט של הכנסת.

סעיפים רלבנטיים לדיון

❖ חוק העונשין, התשל"ז-1977

פרסום והצגת תועבה

214.

(ב) המפרסם פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לרבות הדמיית קטין או ציור של קטין, דינו – מאסר חמש שנים.

איסור הגרלות והימורים

225. המארגן או עורך משחק אסור, הגרלה או הימור, דינו - מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4).

הבאת אדם לידי עיסוק בזנות

202. המביא אדם לידי עיסוק בזנות, דינו - מאסר שבע שנים.

איסור פרסום ומסירת מידע בדבר זנות של קטין

205א. המוסר מידע או המפרסם פרסום על מתן שירות של מעשה זנות, כשנותן השירות הוא קטין, דינו - מאסר חמש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – כפל הקנס האמור; לענין עבירה לפי סעיף זה, אחת היא אם שירות הזנות ניתן בישראל או מחוץ לישראל, אם המידע מתייחס לקטין מסוים אם לאו, או אם הפרסום מציין שנותן השירות הוא קטין אם לאו.

איסור פרסום בדבר שירותי זנות של בגיר

205ג. (א) המפרסם פרסום בדבר מתן שירותי זנות, כשנותן השירות אינו קטין, דינו - מאסר שלוש שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד – כפל הקנס האמור.

❖ פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973

יצוא, יבוא, וסחר והספקה

13. לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה, אלא אם הותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה או ברשיון מאת המנהל.

תיווך

14. לא יתווך אדם – בין בתמורה ובין שלא בתמורה – בפעולה אסורה לפי סעיף 13.

" סם מסוכן" – חומר מן המפורטים בתוספת הראשונה לרבות כל מלח שלו, וכן כל תכשיר, תרכובת, תערובת או תמיסה של חומר כאמור ומלחיהם;]

❖ חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, תשע"ג-2013

איסור הפצה

7. (א) לא ייצר אדם חומר אסור בהפצה, לא ימכרו, לא יציגו למכירה, לא ייבאו, לא ייצאו, לא יספקו, לא יסחר בו או יעשה בו עסקה אחרת ולא יחזיק בו במטרה לעשות אחת מהפעולות האמורות; העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שלוש שנים.
- (ב) חזקה על אדם הפועל כאמור בסעיף קטן (א) כי ידע שחומר הוא חומר אסור בהפצה, והטוען להגנתו שלא ידע על כך – עליו הראיה.

❖ חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982

"ספק גישה לאינטרנט" – מי שקיבל רישיון לפי חוק זה או מי שפועל מכוח היתר כללי לפיו הנותן שירות גישה לאינטרנט, לרבות בעל רישיון כללי למתן שירותי רדיו טלפון נייד ובעל רישיון רדיו טלפון נייד ברשת אחרת, הנותנים שירות כאמור באמצעות ציוד קצה נייד.

❖ חוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016

הגדרות ופרשנות

2. (א) בחוק זה –

"ארגון טרור" – כל אחד מאלה:

- (1) חבר בני אדם בתבנית מאורגנת ומתמשכת, שמבצע מעשי טרור או פועל במטרה שיבוצעו מעשי טרור, ובכלל זה חבר בני אדם כאמור שעוסק באימונים או בהדרכה לביצוע מעשי טרור או שעושה פעולה או עסקה בנשק לביצוע מעשי טרור, בין שהוכרז ארגון טרור לפי פרק ב' ובין שלא;
 - (2) חבר בני אדם בתבנית מאורגנת ומתמשכת, שפועל, במישרין או בעקיפין, כדי לסייע לארגון כאמור בפסקה (1), או במטרה לקדם את פעילותו של ארגון כאמור, ובכלל זה לממנו, והכול באופן שיש בו תרומה ממשית או מתמשכת לפעילות הארגון או בזיקה ממשית אליו, ובלבד שהוכרז ארגון טרור לפי פרק ב';
 - (3) ארגון שהוכרז מחוץ לישראל ארגון טרור, ובלבד שהוכרז כאמור לפי פרק ב';
- לעניין הגדרה זו –

(א) "תבנית מאורגנת ומתמשכת" – תבנית שאינה אקראית ושנועדה להתקיים פרק זמן, אף אם אין מדרג בין החברים ואין להם תפקידים מוגדרים;

(ב) אין נפקא מינה אם חברי הארגון יודעים את זהות החברים האחרים אם לאו, אם הרכב חברי הארגון קבוע או משתנה, אם הארגון מבצע גם פעילות חוקית ואם הוא פועל גם למטרות חוקיות;

(ג) יראו פלג, סניף, סיעה או מוסד של חבר בני אדם כאמור וכל גוף הכפוף לו, כחלק מארגון הטרור, גם אם כינויים שונה;

"ארגון טרור מוכרז" – חבר בני אדם שהוכרז, לפי הוראות סעיפים 4, 6 או 11, כי הוא ארגון טרור;

❖ חוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003

הגדרות

1. בחוק זה –

“ארגון פשיעה” – חבר בני אדם, מואגד או בלתי מואגד, שפועל בתבנית מאורגנת, שיטתית ומתמשכת לעבירת עבירות שלפי דיני ישראל הן מסוג פשע או עבירות המנויות בתוספת הראשונה, למעט עבירות מסוג פשע המנויות בתוספת השניה; לענין זה אין נפקא מינה –

- (1) אם חברי הארגון יודעים את זהות החברים האחרים אם לאו;
- (2) אם הרכב חברי הארגון קבוע או משתנה;
- (3) אם העבירות כאמור ברישה נעברות או מיועדות להיעבר בישראל או מחוץ לישראל, ובלבד שהן מהוות עבירות הן לפי דיני ישראל והן לפי דיני המקום שבו נעברו, או שלפי הדין הישראלי חלים עליהן דיני העונשין של ישראל אף אם אינן עבירות לפי דיני אותו מקום;
- (4) אם הארגון מבצע גם פעילות חוקית ואם הוא פועל גם למטרות חוקיות;

❖ חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

התובעים

12. (א) ואלה התובעים:

- (1) היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו, ואלה הם:
- (א) פרקליט המדינה, משנהו, פרקליטי המחוז ופרקליטים אחרים מפרקליטות המדינה ששר המשפטים קבע את תאריהם בצו שפורסם ברשומות;

❖ חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), תשנ"ו-1996

סמכות עניינית

2. הסמכות העניינית לדון בענין שחוק זה דן בו תהא נתונה –

- (1) כל עוד לא הוגש כתב אישום – לבית משפט השלום;
- (2) לאחר הגשת כתב אישום – לבית המשפט המוסמך לדון בכתב האישום;
- (3) בערעור – לבית המשפט שלערעור.

סמכות מקומית

3. (א) בכפוף להוראות אחרות שבחוק זה, הסמכות המקומית בענין שחוק זה דן בו, תהא נתונה לבית המשפט אשר באזור שיפוטו התקיים אחד מאלה:

- (1) נעברה העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה, כולה או מקצתה;
- (2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה;
- (3) האדם מוחזק במעצר ולא ניתן לפנות לבית המשפט במקומות האמורים בפסקאות (1) או (2) בשל נסיבות מיוחדות שיפורטו.

(ב) הוגשה בקשה לבית המשפט לפי חוק זה בענין מעצר או שחרור, ימשיך אותו בית משפט לדון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית, בקשר לאותה עבירה, אף אם נתונה סמכות מקומית גם לבית משפט אחר, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) הבקשה הקודמת התייחסה למעצר בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(3);
- (2) חקירת העבירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.

סדרי דין

15.

(ג) החומר הנוגע לבקשת המעצר או מידע שעליו מתבססת בקשת המעצר וכל חומר הנמסר בהליך לפי סעיף קטן (ה) יועמדו לעיון השופט בלבד; החומר יסומן ויוחזר לשוטר לאחר העיון.
(ד) השופט רשאי לחקור את השוטר על בקשתו; היה הדיון בפני החשוד, רשאי אף הוא או סניגורו לחקור את השוטר.

(ה) ביקש שוטר כי תשובתו לשאלה תובא לידיעת בית המשפט בלבד, או ביקש לפרט בפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם מתבססת בקשת המעצר, ימסור לבית המשפט, בכתב, את התשובה ואת הנימוקים לבקשתו; בית המשפט רשאי להיענות לבקשה ולהסתמך על החומר המוגש לו בדרך זו אם מצא כי מתן התשובה או גילוי העובדות או המידע בנוכחות החשוד וסניגורו עלולים לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר; התשובה החסויה תסומן, תוחזר לשוטר לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול. החליט השופט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר רשאי השוטר להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר שאליו מתייחסת השאלה ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון החשוד וסניגורו, והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.